

Klimaattafels

De maand december van het Jaar des Heeren 2018 was een echte feestmaand. We vierden het feest van St. Nicolaas, ook wel Sinterklaasfeest genoemd. In de adventstijd maakten we ons op voor het Kerstfeest, we vierden de geboorte van het Kind en werden van het jaar 2018 naar het huidige jaar 2019 gebombardeerd. Feest alom ondanks moord, doodslag en brand in verre landen, maar ook in de Nederlandse dreven met het bekogelen en bestoken van hulpverleners bij hun werk en het pesten, slaan en uitschelden van mensen door medemensen. En daar kwam, nooit verwacht en toch nog gekomen, een extra feest bij: “het feest voor het klimaat”.

“Het feest voor het Klimaat”? “Niets van gemerkt, nooit van het gehoord” zult u bij zelf denken. Als dat inderdaad het geval is, ben ik in feite verplicht u daarover bestraffend toe te spreken. “Nooit van gehoord! Beste lezer(es): sta in de hoek en schaam u!” De kranten stonden er vol van. Allerlei meestal in het donker of de schaduw opererende activistische bondgenootschappen maakten met werkgevers- en werknemersorganisaties, regerings- en andere overheidscomplotten, voedselproducenten en – verorberaars, industriële milieuverontreinigers en hun afnemers, enzovoort en zo meer, afspraken hoe zij de toekomstige opwarming van onze aardbol later in deze eeuw kunnen afremmen tot 1,5%. Allerlei even geheimzinnige bollebozen maken dat op uit allerlei weersverschijnselen die zich voordeden en nog zullen voordoen. Daar worden dan ingewikkelde berekeningen op los gelaten, ‘deskundigen’ worden naar de koude polen van onze aardkloot gezonden om de afkalving van de lokale ijskorsten te bestuderen, op te meten en in beeld te brengen en daarover meters dikke en veel bomen het leven kostende rapporten te schrijven en die vervolgens in allerlei niet bekende zalen en optrekjes, hutten op de hei, enzovoort en zo meer, aan klimaattafels te bespreken, maatregelen vast te stellen en die al te verkondigen en uit te leggen voordat zij behandeld en “democratisch” goed- of afgekeurd worden in de beide “Kamers der Staten Generaal”.

En de brave bewoners van de “Staat der Nederlanden”? Hij en zij staan of zitten er volkomen overdonderd bij en vragen zich af of zij ook nog “om hun mening worden gevraagd”. Ja, via de gesproken en leesbare pers worden zij ingelicht over wat hen allemaal te wachten komt te staan. “Ze moeten van het gas af” om het met Peter Koelewijn te zingen. En ze mogen bijna niets meer. Wat ze nog wel mogen is nog hogere prijzen voor het gebruik van “fossiele randstoffen” (olie, diesel, gas) neerdokken, extra groene taksen betalen en daarover weer btw neer dokken. Hun huizen zo isoleren dat de muren bijna niet meer kunnen ademen, flink wat duiten neerleggen voor de dan broodnodige warmtepompen, waarvoor je subsidie kunt krijgen, die betaald wordt uit de extra belastingen die ik hiervoor al beschreef. En ook onze fraaie dreven zullen van aanzien veranderen. Weg de kleurrijke vergezichten van onze koren- en heidevelden, weg de silhouetten van de molens bij Kinderdijk, de horizon met de verlichte stads- en televisietorens. We mogen gaan genieten van oneindige rijen zonnepanelen, die onze vruchtbare weiden zullen gaan bedekken en de krakende en piepende metalen raketten met vleugels die dankzij de, niet altijd aan de eisen beantwoordende, wind, ons van de nodige stroom moeten gaan voorzien.

Die brave burger (m/v) worden via ronkende artikelen in de pers voorgespiegeld wat hen te wachten staat. Zijn die artikelen eensluidend? Nou nee, niet bepaald. Al koppen snellend werd ik geconfronteerd met wat ons voor een deel te wachten staat: “Huizenbezitter hard geraakt door klimaatplannen”, “Milieubeleid treft lage inkomens”, “Nee tegen klimaatplannen is geen optie”, “De hele wereld gaat over op gas”, “Kabinet: gasbelasting gaat niet extreem omhoog”, “Verkoop stekkerauto valt tegen”, “Opwekken groene stroom kost zeeën aan land”, “Elektrische auto lastig te bergen”, “Industrie verder onder vuur wegens klimaatakkoord”, “Groei industrie is slecht voor milieu” (maar zonder welvaart geen welzijn), “Het klimaatbeleid eist zijn tol”, “Laten we ons aanpassen aan het klimaat”, “Blijf van het gas af”. “Grenzen aan groene energie”, “Prijs gas en stroom 360 euro omhoog”, “Accu’s (stekkerauto) risico voor brandweer”, “Kabinet frustreert overleg klimaat”, “Bekijk opwarming positief. Weg met doemscenario’s”, “Als het om het klimaat gaat, mag geld geen rol spelen.”

Na het snellen van deze koppen kunt u mij het verwijt maken dat ik alles “op één hoop” gooi. “Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa”. U hebt gelijk, maar ik conformeer me aan de laatste krantenkop, die ik nog over had “ ‘Groenste kabinet ooit’ komt er niet uit”. U wel? Ik niet?

